

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod sammenhængen i hr. Hans Andersens svar til mig før, for det, jeg spurgte om, var: Hvad vil Venstre gøre, hvis det nu viser sig, at en af årsagerne til, at flere børn og unge får behov for psykiatrisk behandling, er, at der er en stresset hverdag for mange børnefamilier? Så svarer hr. Hans Andersen, at så skal man blive bedre til at gribe tidligt ind, som man gør i Sønderjylland.

Betyder det, at Venstre slet ikke vil gøre noget for at fjerne årsagerne til, at børn og unge får behov for psykiatrisk behandling? At man, hvis det nu viser sig, at der er mange børnefamilier, der har en stresset hverdag, ikke vil gøre noget, for at børnefamilierne kan få en mindre stresset hverdag? Man kan sige, at det sådan set er i overensstemmelse med, at det, man ønsker på det regionalpolitiske område, er, at flere mennesker skal køre længere tid i bil mellem bolig og arbejde, hvor vi jo synes, man hellere skulle sikre, at man har mere tid til at være sammen med børn og familie derhjemme og have en mindre stresset hverdag.

Men jeg vil sådan set gerne høre, om Venstre har nogen bud på at fjerne årsagerne, eller om man kun vil behandle symptomerne.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Hr. Hans Andersen svarede overhovedet ikke på mit spørgsmål. Vil Venstre støtte flere kursusstillinger, således at vi kan få flere speciallæger inden for børne- og ungespsykiatrien? Nu har jeg stillet spørgsmålet tre gange, og jeg får ikke noget svar. Ligger det i den her pind i vedtagelsen? Det er det ene.

Det andet er: En af grundene til, at der kan være problemer med ventetid for en børnepsykiatrisk udredning, er, at selv om en sagsbehandler indstiller et barn til et socialt behandlingstilbud, så kan hun ikke få lov til at gennemføre anbringelsen af barnet på dette sociale behandlingstilbud, fordi kommunens økonomi som forudsætning for, at man accepterer anbringelsen, har, at der er en børnepsykiatrisk udredning.

Så nu håber jeg, hr. Hans Andersen har forstået de to spørgsmål, jeg har stillet, så jeg muligvis kan få svar på dem også.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Hr. Kim Sejr spørger om mangler i vores forslag til vedtagelse. Der bliver jeg nødt til at gøre opmærksom på, at der netop står et bedre samspil mellem sundheds-, social- og undervisningssektorerne. Så der har vi sådan set givet svaret. Det er en af anbefalingerne, men vi lægger vægt på dette som et vigtigt element til, hvordan vi kan gøre det bedre.

Fru Line Barfod taler om årsagerne. Det er jo netop derfor, vi nu har en pind, der hedder, at man skal analysere årsagerne, for at fru Line Barfod og undertegnede nævner ordet stress, gør det jo ikke til en større videnskab, og det gør det jo ikke til at være det elementet, der er årsag til, at vi oplever, at flere børn og unge kommer til at have problemer. Jeg synes bare, at vi bliver nødt til at få noget viden på området, inden vi ændrer i anbefalingerne. Det må være sådan, at vores beslutninger baserer sig på viden.

Til fru Anne Bastrup: Det står jo netop i vores vedtagelse, at vi vil øge uddannelseskapaciteten med henblik på at bringe antallet af speciallæger op på niveau med behandlingsbehovet. Så ja, vi vil øge antallet af speciallæger.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som det fremgår af overskriften på denne forespørgsel til sundhedsministeren, er presset på de børnepsykiatriske afdelinger historisk højt. Tal fra Amdtsrådsforeningen peger på, at i årets første kvartal stod over 1.900 børn på ventelister til en psykiatrisk udredning, og at mange af dem har ventet i op mod et år. Det er i bund og grund uanstændigt og uacceptabelt.

Kl. 20.10

Den socialdemokratisk-radikalt ledede regering har ellers været med til gennem årene at sikre, at kapaciteten på alle områder er steget. Antallet af sengepladser er steget, antallet af ansatte er steget osv., men samtidig er antallet af børn, der bliver henvist til psykiatrisk udredning og behandling, også steget markant.

Derfor må vi også spørge os selv, hvorfor så mange børn henvises. Det er den udfordring, vi også skal have klaret sideløbende med en fortsat fokus på nedbringelse af ventelister.

Vi har gjort meget gennem de sidste år for at få bedre vilkår på området, bl.a. er der hvert